Judith the Warrior

Source Sheet by Hadar Cohen

י. ד. אייזנשטיין, מדרש לחנוכה, אוצר המדרשים ע' 192, בית המדרש חדר א' צד 132 מכ"י לפסיא תנו רבנן: בימי מלכות יון הרשעה גזרו על ישראל שכל מי שיש לו בריח בתוך ביתו יחקוק עליו שאין לשונאי ישראל חלק ונחלה בא-לוקי ישראל, מיד הלכו ישראל ועקרו בריחים שבבתיהם. ועוד גזרו: שכל מי שיש לו שור יכתוב על קרנו שאין לשונאי ישראל חלק באלוהי ישראל, הלכו ישראל ומכרו שוריהם. ועוד גזרו עליהם: שיהיו בועלין נשיהן נדות הלכו ישראל ופרשו מנשיהן. ועוד גזרו שכל מי שנושא אשה תבעל להגמון תחלה ואח"כ תחזור לבעלה. ונהגו בדבר הזה שלוש שנים ושמונה חדשים עד שנשאת בתו של יוחנן כ"ג, כיון שרצו להוליכה אצל אותו ההגמון פרעה ראשה וקרעה בגדיה ועמדה ערומה בפני העם, מיד נתמלא יהודה ואחיו חימה עליה ואמרו הוציאוה לשריפה ואל יתגלה דבר זה למלכות מפני סכנת נפשות, שהעיזה פניה להיות ערומה בפני כל העם הזה. אז אמרה לו: היאך אתבזה לפני אחי ורעי ולא אתבזה בעיני ערל וטמא שאתם רוצים למעול בי ולהוליך אותי לשכב אצלו. כיון ששמע יהודה וחבריו כך נועצו יחדיו להרוג ההגמון, מיד הלבישו הנערה בלבוש מלכות ועשו חופה של הדס מבית חשמונאי עד ביתו של הגמון ובאין כל בעלי נבל וכינור ובעלי זמר והיו מזמרים ומרקדים עד שבאו לבית ההגמון. כיון ששמע ההגמון כך אמר לשריו ועבדיו ראו אותם שהם מגדולי ישראל מזרע אהרן הכהן כמה הם שמחים לעשות רצוני ראויים הם לכבוד גדול, וציווה להוציא חוץ שריו ועבדיו ונכנס יהודה וחבריו עם אחותו אצל ההגמון וחתכו ראשו ובזזו כל אשר לו. והרגו שריו ועבדיו ודרסו היונים עד גמירא חוץ מעיקר המלכות. וישראל שהיו בעיר היו ברתת וברעד בשביל אותם בחורי ישראל. יצאה בת קול ואמרה נצחו טליא דאזלו למעבד קרבא באנטוכיא וחזרו אותו בחורים וסגרו השערים ועשו תשובה ועסקו בתורה ובגמילות חסדים. כיון ששמע מלך יונים שהרגו ישראל הגמון שלו קבץ כל עמו ובא לפני ירושלם והביא אותה במצור, ונפחדו מאד היהודים, והייתה שם אשה אלמנה יהודית שמה ולקחה שפחתה והלכה אצל שערי ירושלם ואמרה הניחו אותי לצאת שמא יעשה המקום נס על ידי, ופתחו לה ויצאה, והלכה לפני המלך.ויאמר לה: מה תבקשי? ואמרה אדוני! בת גדולים מישראל אנכי ואחי נביאים ושמעתי שהיו מתנבאים שמחר תיפול ירושלם בידך, כיון ששמע כך שמח שמחה גדולה. והיה לו אחד מחכמיו שהיה רואה וחוזה בכוכבים והיה אומר רואה אני שישראל חוזרים בתשובה ואי אתה יכול להם, חזור למקומך, ונתמלא המלך חמה עליו וציווה לחטפו, ואסרו ידיו ורגליו לתלות אותו על העץ אצל ירושלם ויאמר המלך מחר כשתיפול ירושלם בידינו נהרוג אותו. והיה המלך מאמין לאותה יהודית ויאהב אותה ויאמר לה רצונך שתינשאי לי? ואמרה לו: אדוני המלך! איני ראויה אפילו לאחד מעבדיך, ואמנם כיון שלבך נוטה לזה תעביר כרוז בכל המחנה שכל מי שיראה שתי נשים הולכות אצל המעיין אל יפגעו בהן לפי שצריכה אני לילך לשם לרחוץ עצמי ולטבול. מיד העבירו הכרוז ועשתה כך, ועשה המלך משתה גדול ושתו ונשכרו, ואח"כ הלכו כל אחד ואחד לאוהליו והמלך ישב בחיקה וישן, והלכה אותה יהודית ונטלה סייף שלו וחתכה ראשו ופשטה סדין עליו, והלכה עם ראשו של מלך אצל שערי ירושלם ואמרה: פתחו לי השערים שכבר עשה הקב"ה נס על ידי, אמרו לה: לא דייך שזנית וקלקלת אלא שבאת בעלילה עמנו, מיד הראה להם ראשו של מלך, כיון שראוהו פתחו השערים ויצאו והרימו קול שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד. כיון ששמעו יונים כך אמרו למחרת באים עלינו, והלכו למלך ומצאוהו בלא ראש ונפל עליהם אימה ופחד וברחו כלם, וירדפו ישראל אחריהם והרגו מהם כמה וכמה.עברית

1. "Midrash for Hannukah," as collected in the Beit-Hamidrasch of Adolph Jellinek, vol. 1,

1853, p. 132 et seq.

Our rabbis taught: In the days of the evil kingdom of Greece, they decreed on Israel that anyone who had a bolt in his house should carve on it that the "haters of Israel" have no portion in the God of Israel. Immediately all of Israel removed the bolts from their houses. They further decreed that anyone who had an ox should write on its horn that the "haters of Israel" have no portion in the God of Israel. So Israel went and sold their oxen. They further decreed on them that they should sleep with their wives during their menstrual impurity. So Israel separated from their wives. They further decreed that when someone married a woman, she would first sleep with the general (*jus primae noctis*), and afterwards she would return to her husband.

They practiced this way three years and eight months, until the daughter of Johanan the high priest was married. Since they wanted to take her to the general, she let her hair grow wild and tore her clothes and stood naked before the people. Immediately, Judah and his brothers were filled with anger about her. They said, "take her out to be burned, and do not let the matter become known to the rulers because of the danger to human life, for she has shown contempt by being naked before all this people." Then she said to him, "Ought I to be embarrassed before my brothers and neighbors and not in the eyes of the uncircumcised and impure? For you want to abuse me and send me to sleep with him!"

When Judah and his friends heard thus, they plotted together to kill the general. Immediately, they dressed the maiden up in royal clothes and made a canopy of myrtle from the Hasmonean house to the house of the general. All the harpists, lutists, and singers came, and they sang and danced until they came to the house of the general.

When the general heard this, he said to his princes and servants, "See them! They are the Israelite elites, from the Aaronic, priestly line! How happy they are to do my will. They deserve great honor." And he commanded to send out the princes and slaves. Judah and his friends entered before the general with his sister, and they cut off his head and stole everything he had. And they killed his princes and slaves, and they drove the Greeks to total destruction, out of the kingdom. And all Israel that was in the city were trembling for them, the young men of Israel.

A bat kol went out and said, "the youths who went to battle with Antiochus have triumphed!" Those same young men and closed the gates and repented and busied themselves in learning and acts of loving-kindness. When the Greek king heard that Israel had killed his general, he gathered his whole people and came before Jerusalem and besieged it. The Jews were very

afraid.

There was a certain woman there, a divorcee named Judith, and she took her maidservant and went before the gates of Jerusalem. She said, "let me go out, for perhaps God will do a miracle by my hand." They opened the gates for her, and she exited, and she went before the king. He said to her, "What do you want?" She said, "My master, I am the daughter of great ones in Israel, and my brothers are prophets. I heard them prophesying that that tomorrow, Jerusalem will fall into your hand." When he hears that, he rejoiced greatly.

But one of his wisemen, who saw and gazed at the stars, was saying, "I see that Israel repent, and you will be unable to conquer them; go home!" The king filled with anger at him and ordered him to be grabbed; they tied his hands and feet to hang him on a post at Jerusalem. The king said, "Tomorrow, when Jerusalem falls into our hands, we will kill him."

The king believed Judith, and he loved her, and he said to her, "Would you like to marry me?" She said to him, "My master the king! I am not fitting even for one of your servants.

Nonetheless, since your heart desires this, let a proclamation go out through the whole camp that whoever sees two women going to the spring must not injure them, for I need to go there to wash myself and to immerse."

Immediately, they sent out the proclamation and she did thus, and the king made a great feast, and they drank and got drunk, and afterwards everyone went to his tent. The king sat in her bosom and slept. She went, took his sword, and cut off his head and spread a sheet over it.

She went with the head of the king to the gates of Jerusalem, and she said, "Open the gates for me, for the Holy Blessed One has already worked a miracle by my hand." They said to her, "Is it not enough that you whored and despoiled [yourself]? Now you have come with a story for us?" Immediately, she showed them the king's head. When they saw it, they opened the gates, went out, and raised their voices: "Hear O Israel, Hashem is our God, Hashem is one!"

When the Greeks heard this, they said, "Tomorrow they'll attack us," so they went to the king and found him headless. Fear and awe befell them, and they all fled. Israel chased after them and slew many of them.